

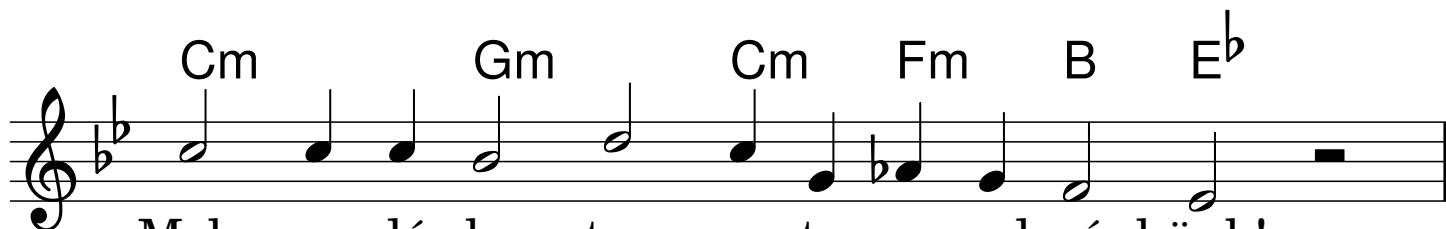
Ó, felséges Úr, mi kegyes Istenünk

T. Béze – Szenczi M. A.

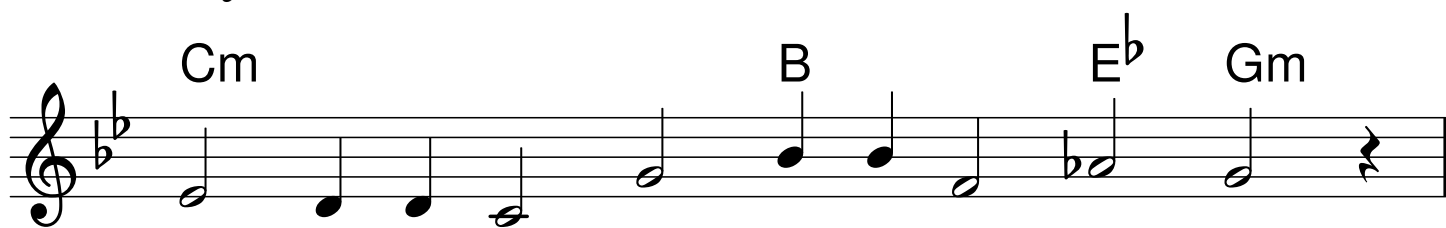
L. Bourgeois – C. Goudimel

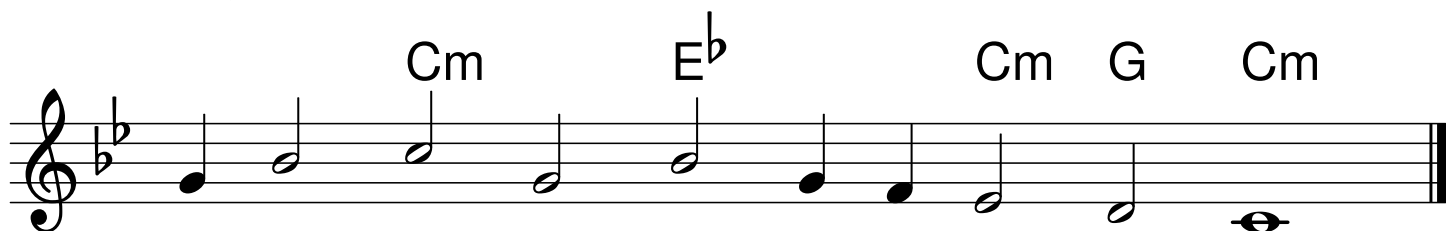
1. Ó, fel - sé - ges Úr, mi kegyes Is - te - nünk,

Mely csu - dá - la - tos a te ne - ved né - künk!

Nagy di - csó - sé - ged ez e - gész föld - re

Ki - ter - jed és fel - hat az e - gek - re.

2. Dicsérnek téged még a csecsszopók is, Szájukban viselik nevedet ők is,
Kik által ellenséget megejtesz, És bosszúállót megszégyenítesz.

3. Nagy voltát ha megnézem dolgaidnak, Melyeket a te kezeid formáltak,
Az eget, holdat, a fényes napot, És szép renddel a sok csillagokat:

4. Csudálván mondom: micsoda az ember, Ki tőled ennyi sok dicsőséget
nyer? De micsoda az embernek fia, Kiről Felségednek van ily gondja?

5. Az angyaloknál noha egy kevéssé Kisebbé tőd, de nagy dicsőségessé
Teremtéd ötet és magasztalád, Nagy dicsőségre felkoronázád.

6. Kezed munkáin ötet úrrá tevéd, Hogy azokkal bírna, néki engedéd,
Valamit e világra teremtél, Mindeneket lába alá vetél.

7. Ó, felséges Úr, mi kegyelmes Urunk, Mely csudálatos a te neved
nálunk! Felségednek mely nagy dicsősége, Mellyel teljes e föld kereksége.